

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1093/2549

บริษัทเพอร์ซิเดนท์เบเกอร์ จำกัด โจทก์ สำนักงานประกันสังคม กับพวกจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ประกอบกิจการผลิตขนมปังเบเกอร์โดยนำวัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบของขนมปังเบเกอร์มาผ่านกระบวนการผลิตด้วยแรงงานคนและเครื่องจักร เปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปคือขนมปังเบเกอร์ อันเป็นกระบวนการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบซึ่งเป็นงานในส่วนหนึ่งของโรงงานผลิตของโจทก์ โจทก์นำสินค้าสำเร็จรูปไปกำหนดราคาแสวงหากำไรจากสินค้าสำเร็จรูปนั้น แล้วฝ่ายขายจึงนำไปแลกเปลี่ยนมาเป็นเงินตรา หากปราศจากสินค้าสำเร็จรูปพนักงานฝ่ายขายก็ไม่สามารถปฏิบัติงานขายได้ การที่พนักงานฝ่ายขายติดต่อรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าแล้วแจ้งฝ่ายโรงงานผลิต เป็นวิธีการกำหนดปริมาณการผลิตสินค้าและกำหนดจำนวนสินค้าสำเร็จรูปที่ฝ่ายโรงงานผลิตต้องจัดส่งไปให้ฝ่ายขาย ฝ่ายขายไม่อาจปฏิบัติงานได้ถ้าไม่มีสินค้าสำเร็จรูปไปขาย กิจการฝ่ายโรงงานผลิตกับฝ่ายขายของโจทก์ต้องปฏิบัติงานต่อเนื่องกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันโดยไม่เกี่ยวข้องกันได้ ตามลักษณะที่กล่าวมากิจการของฝ่ายโรงงานผลิตจึงเป็นงานหลัก การกำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์จึงมีได้เพียงรหัสเดียวตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ ลงวันที่ 12 กันยายน 2537 ข้อ 5 วรรคหนึ่ง โดยอยู่ในหมวด 0200 การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ รหัส 0203 ประเภทกิจการการผลิตเครื่องดื่ม การผลิต การถนอมอาหาร ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น อัตราเงินสมทบร้อยละ 0.5 ของค่าจ้าง ตามตาราง 1 ท้ายประกาศที่แก้ไขตามประกาศฉบับที่ 2 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 การที่โจทก์แยกสถานที่ตั้งของฝ่ายโรงงานผลิตและสถานที่ตั้งของฝ่ายขายและฝ่ายอื่น ๆ ออกจากกัน กับได้แยกการทำงานของแต่ละสถานที่ออกจากกัน ไม่ทำให้ลักษณะดำเนินกิจการของฝ่ายโรงงานผลิตแยกออกโดยไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายขายและฝ่ายอื่น ๆ ได้ ที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์เป็นรหัส 0203 ชอบแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 1 ของจำเลยที่ 1 และคำวินิจฉัยที่ 193/2544 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2544 ของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนที่มีจำเลยที่ 2 เป็นประธานกรรมการและขอให้กำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์เป็นรหัส 1503 อัตราเงินสมทบร้อยละ 0.2 ของค่าจ้าง สำหรับส่วนฝ่ายขาย รหัส 0203 อัตราเงินสมทบร้อยละ 0.5 ของค่าจ้างสำหรับส่วนฝ่ายโรงงานผลิต หากศาลเห็นว่ากิจการในส่วนฝ่ายขายและส่วนฝ่ายโรงงานผลิตเกี่ยวข้องกันก็ขอให้กำหนดให้อยู่ในรหัส 1503 อัตราเงินสมทบร้อยละ 0.2 ของค่าจ้าง เนื่องจากผลผลิตสุดท้ายของโจทก์เป็นกิจการขายสินค้า ให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 1 ของจำเลยที่ 1 แก้ไขรหัสประเภทกิจการของโจทก์ หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยที่ 1 จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ตามคำฟ้องและคำฟ้องอุทธรณ์ปรากฏว่าโจทก์ประกอบกิจการผลิตขนมปังเบเกอร์ การผลิตขนมปังเบเกอร์ หมายถึง การนำเอาวัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบของขนมปังเบเกอร์มาผ่าน

กระบวนการผลิตด้วยแรงงานคนและเครื่องจักร เปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปคือขนมปังเบเกอรี่อันเป็นกระบวนการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบซึ่งเป็นงานในส่วนหนึ่งของโรงงานผลิตของโจทก์ โจทก์นำสินค้าสำเร็จรูปไปกำหนดราคาแสวงหากำไรจากสินค้าสำเร็จรูปนั้น เมื่อได้สินค้าสำเร็จรูปแล้วฝ่ายขายจึงนำไปแลกเปลี่ยนมาเป็นเงินตรา หากปราศจากสินค้าสำเร็จรูปพนักงานฝ่ายขายก็ไม่สามารถปฏิบัติงานขายได้ การที่พนักงานฝ่ายขายติดต่อบริษัทผู้ซื้อจากลูกค้าแล้วแจ้งฝ่ายโรงงานผลิตเป็นวิธีการกำหนดปริมาณการผลิตสินค้าและกำหนดจำนวนสินค้าสำเร็จรูปที่ฝ่ายโรงงานผลิตต้องจัดส่งไปให้ฝ่ายขาย ไม่ทำให้ฝ่ายขายปฏิบัติงานได้โดยไม่มีสินค้าสำเร็จรูปไปขายกิจการฝ่ายโรงงานผลิตกับฝ่ายขายของโจทก์ต้องปฏิบัติงานต่อเนื่องกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันโดยไม่เกี่ยวข้องกันได้ ตามลักษณะการดำเนินงานที่กล่าวมากิจการของฝ่ายโรงงานผลิตจึงเป็นงานหลัก การกำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์จึงมีได้เพียงรหัสเดียวตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ ลงวันที่ 12 กันยายน 2537 ข้อ 5 วรรคหนึ่ง โดยอยู่ในหมวด 0200 การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ รหัส 0203 ประเภทกิจการผลิตเครื่องดื่ม การผลิต การถนอมอาหาร ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นอัตราเงินสมทบร้อยละ 0.5 ของค่าจ้าง ตามตาราง 1 ท้ายประกาศที่แก้ไขตามประกาศ ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 การประกอบกิจการของโจทก์ไม่ใช่อุตสาหกรรมวัตถุดิบมาแล้วขายไปในสภาพวัตถุดิบ ไม่ใช่อุตสาหกรรมมาขายไปโดยไม่มีการเปลี่ยนสภาพสินค้าซึ่งเป็นลักษณะร่วมของประเภทกิจการร้านสรรพสินค้าและร้านค้าสินค้าเบ็ดเตล็ดตามที่ระบุไว้ในรหัส 1503 หมวด 1500 การค้า จึงไม่ใช่อุตสาหกรรมที่มีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นตามที่ระบุไว้ในรหัส 1503 กิจการของโจทก์จึงไม่ใช่ประเภทที่อยู่ในรหัส 1503 การที่โจทก์แยกสถานที่ตั้งของฝ่ายโรงงานผลิตและสถานที่ตั้งของฝ่ายขายและฝ่ายอื่น ๆ ออกจากกัน กับโจทก์ได้แยกการทำงานของแต่ละสถานที่ออกจากกัน ไม่ทำให้ลักษณะการดำเนินกิจการของฝ่ายโรงงานผลิตแยกออกโดยไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายขายและฝ่ายอื่น ๆ ได้ ที่จำเลยที่ 1 กำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์เป็นรหัส 0203 และคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนที่มีจำเลยที่ 2 เป็นประธานกรรมการ วินิจฉัยยืนยันนั้นชอบแล้ว ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่าโจทก์ประกอบกิจการการผลิตและจำหน่ายต้องกำหนดประเภทกิจการเป็นกิจการการผลิตตามข้อ 5 วรรคสาม หรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงอุทธรณ์โจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

วิชัย วิวิตเสวี · ขวลิต ยอดเนตร · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1093/2549>